

Høringsvar til bekendtgørelse om livsforsikringssekskabers syge- og ulykkesforsikringsvirksomhed

Følgende myndigheder og organisationer har afgivet høringsvar uden bemærkninger:

- Forbrugerombudsmanden
- Søfartsstyrelsen
- Uddannelses- og Forskningsministeriet

Følgende myndigheder og organisationer har haft bemærkninger til bekendtgørelsen:

- Den Danske Aktuarforening
- Erhvervsstyrelsen (OBR)
- Forsikring & Pension
- FSR – Danske Revisorer

Læs høringsvar med bemærkninger på de næste sider.

to 05-08-2021 13:31

Jacob Linkis <jli@forbrugerombudsmanden.dk>

SV: Orientering om at SUL-bekendtgørelsen er sendt i offentlig høring

Til Michelle Vinderslev Frese (FT)

Kære Michelle Vinderslev Frese

Bekendtgørelsesforslaget giver ikke Forbrugerombudsmanden anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

På Forbrugerombudsmandens vegne

Jacob Tanderup Linkis

Chefkonsulent, cand.jur., ph.d., procedør

Direkte tlf.: 4171 5066

E-mail: jli@forbrugerombudsmanden.dk

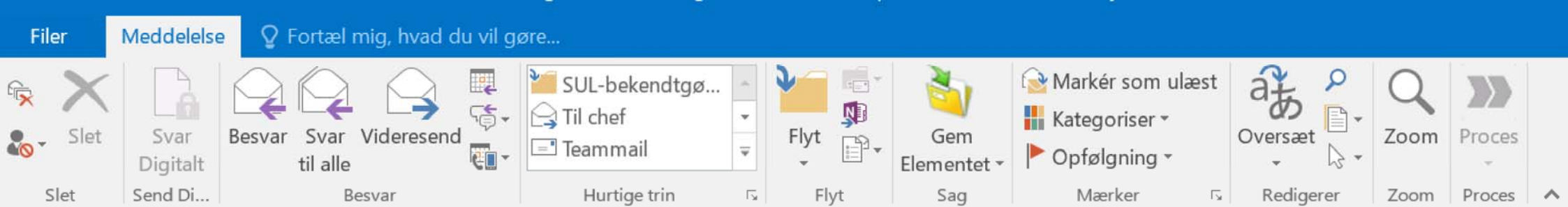

Carl Jacobsens Vej 35

2500 Valby

Tlf. +45 4171 5151

Se vores privatlivspolitik på forbrugerombudsmanden.dk.

Birger Frederik Nordvig Lind <BIL@dma.dk>

Michelle Vinderslev Frese (FT)

3

12-08-2021

Høring - SUL-bekendtgørelsen - Frist 1. september 2021 - Finanstilsynet - Søfartsstyrelsen (SFS Id nr.: 1530763)

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

A: Fuldmægtig Michelle Vinderslev Frese
E: mvf@ftnet.dk
T: +45 4193 3558

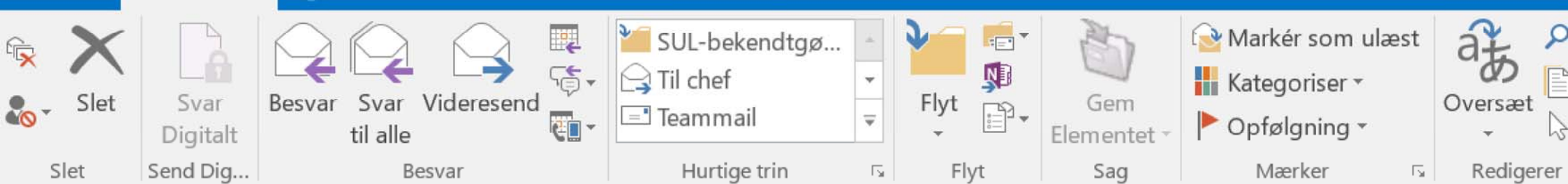
Søfartsstyrelsen har fra Finanstilsynet modtaget en høring over udkast til bekendtgørelse om livsforsikringssekskabers syge- og ulykkesforsikringsvirksomhed, jf. de medfølgende filer.

Det vurderes, at høringen ikke er relevant for Søfartsstyrelsens virke. Søfartsstyrelsen afgiver derfor ikke høringssvar.

Med venlig hilsen

Birger Frederik Nordvig Lind
Chefkonsulent

Maritim regulering og jura
Dir.tlf.: +45 7219 6333

Ida Helene Høiberg <ihh@ufm.dk>

Michelle Vinderslev Frese (FT)

Vs: Orientering om at SUL-bekendtgørelsen er sendt i offentlig høring (UFM Id nr.: 244273)

i Opfølgning. Start 1. juli 2021. Forfalder senest 1. juli 2021.
Du videresendte denne meddelelse den 06-07-2021 10:47.

Til Finanstilsynet

Uddannelses- og Forskningsministeriet har ingen bemærkninger til denne høring.

For

Thomas Voigt Lund

Jura

Uddannelses- og Forskningsministeriet

Venlig hilsen

Ida Helene Høiberg

Student, Jura

Modtager: Finanstilsynet, Århusgade 110, 2100 København Ø, att.: Michelle Frese, MVF@ftnet.dk
Emne: Høringssvar vedr. høring over bekendtgørelse om livsforsikringsselskabers syge- og ulykkesforsikringsvirksomhed
Dato: Den 1. september 2021
Høringspart: Den Danske Aktuarforening

INDLEDNING

Den Danske Aktuarforening takker for muligheden for at deltage i høringen om bekendtgørelse om livsforsikringsselskabers syge- og ulykkesforsikringsvirksomhed (SUL).

Den Danske Aktuarforening ser, at der er store SUL-underskud blandt kommercielle selskaber. Det er vores opfattelse, at underskuddene skyldes, at særligt større firmakunder forhandler sig til lave priser på forsikringsdækninger, når de forhandler rammeaftaler for alle ansatte i firmaet. Når der opstår underskud på de solgte forsikringer i SUL, finansieres det typisk af selskabernes basiskapital. Såfremt selskabernes basiskapital er opbygget af midler, der på rimelig vis er opbygget fra overskud på udstedelse af forsikringskontrakter i Livsforsikring og SUL, er det praksis, at selskaberne kan disponere frit over basiskapitalen, herunder anvende overskuddene til at dække underskud i SUL. Det er alligevel relevant at overveje, om underskuddene i SUL foregår systematisk, og om det kan lede til systematisk eller urimelig omfordeling i Livsforsikring. Den Danske Aktuarforening har ikke indsigt, der tillader en vurdering af, om der reelt foregår systematisk eller urimelig omfordeling blandt kundegrupper i selskaberne i dag, og det er væsentligt for os at understrege, at vi ikke forsøger at svare på dette spørgsmål i dette notat.

Vi noterer os, at Finanstilsynet både i præhøringen og i det endelige bekendtgørelsesudkast stiller krav om særskilt forvaltning af Livsforsikring og SUL. Ved præhøringen pegede vi på en række problematikker, som det kan afføde, særligt i forhold til opretholdelse af *Level Playing Field*. Efter vores opfattelse er underskud fra forsikringsdækninger netop ikke er en specifik SUL-problematik, men en problematik, der også omfatter forsikringsdækninger tegnet i Livsforsikring. I høringssvaret side 4 nævnes det, at *Level Playing Field*-problematikken blev rejst i forbindelse med præhøringen, men det fremgår ikke, om der er tiltænkt tiltag i den forbindelse. En række af Den Danske Aktuarforening argumenter, som vi fremførte i præhøringen, er derfor fortsat gældende og gentages nedenfor sammen med en række nye observationer.

RESUMÉ AF KOMMENTARERNE TIL DEN NYE BEKENDTGØRELSE

Den Danske Aktuarforening har følgende hovedpointer:

- I afsnit 1, punkt (a), fremfører vi, at vi læser en diskrepans mellem bekendtgørelsestekstens krav og høringssvarets tilsyneladende intentioner. Der opereres med en række begreber i høringssvaret, som ikke findes i bekendtgørelsen, og som kan gøre det svært at efterleve intentionerne baseret på bekendtgørelsen alene. Dette kan medvirke til en uhensigtsmæssig rets-usikkerhed. Vi er klar over, at diskrepansen delvist kan afhjælpes gennem vejledning, men vi vurderer ikke desto mindre, at afstanden er uhensigtsmæssig stor.
- I afsnit 1, punkt (b), fremfører vi, at retningen for bekendtgørelsen i sig selv kan indeholde udfordringer. Kostpriser indeholder typisk elementer af skøn og ekspertvurderinger. Vi er bekymrede for, om disse elementer af kostprisen kan blive udsat for et pres med det formål at opnå konkurrencedygtige priser.
- I afsnit 2, punkt (a), fremfører vi, at der i dag er et omfattende regelsæt, der skal sikre, at prissætning i livsforsikring sker på rimelig vis, bl.a. gennem FIL § 21, kontributionsregler, krav om anmeldelser og redegørelser samt erklæringer fra den ansvarshavende aktuar. Der er dannet en praksis om dette i dag. Fortsætter denne praksis uændret, vil der ikke være *Level Playing Field* mellem selskaber, der tegner TAE-produkter som Livsforsikring hhv. SUL.

- I afsnit 2, punkt (b), fremfører vi, at selskaberne har mulighed for at tegne TAE-produkter som livsforsikringsprodukter, som i sagens natur ikke er omfattet af SUL-bekendtgørelsen. Såfremt det sker i stor stil, må man overveje, om der reelt er opnået noget med den nye bekendtgørelse. En særlig konsekvens er bortfaldet af den særskilte regnskabsopgørelse af SUL-resultatet, som i dag skaber transparens.

AFSNIT I: KOMMENTARER TIL BEKENDTGØRELSESTEKSTEN

- a) Artikel 74 i Solvens II-direktivet er i vid udstrækning en videreførelse af artikel 14 i 1. livsforsikringsdirektiv fra 1979, jf. også artikel 19 i det konsoliderede livsforsikringsdirektiv fra 2002. I artikel 74, stk. 1, er rækkevidden af "særskilt forvaltning" ikke veldefineret. Den Danske Aktuarforening noterer sig, at Finanstilsynet i høringsbrevet anlægger en fortolkning af denne rækkevidde, nemlig at den medfører et krav om, hvad vi kunne kalde "særskilt holdbarhed af forretningsmodeller". Hvordan særskilt holdbarhed af forretningsmodeller skal forstås, diskuteres videre i høringsbrevet. I bekendtgørelsen er særskilt forvaltning derimod ikke defineret eller konkretiseret, eller, rettere, det er essentielt reduceret (i forhold til fortolkningen i høringsbrevet) til et spørgsmål om "særskilt overholdelse af minimumskapitalkrav" og en anseelig mængde rapporteringer og indberetninger. Det fremgår ikke af bekendtgørelsen, om eller hvordan finanstilsynet kan eller vil føre tilsyn på basis af disse indberetninger, og hvis vi ser bort fra selve høringsbrevet, fremstår effekten af selve bekendtgørelsesteksten i forhold til dens formål derfor usikker. Den Danske Aktuarforening mener, at denne usikkerhed i sig selv er uhensigtsmæssig og fører til en tilstand af rets-usikkerhed.
- b) Bekendtgørelsesteksten og høringssvaret udstikker en retning for en prissætning, der i højere grad end i dag er baseret på kostpriser. I dag efterspørger ledelsen typisk så præcise og korrekte, modelbaserede kostpriser som muligt. Hertil kan komme tillæg og fradrag som følge af skøn og ekspertvurderinger. Herefter kan ledelsen så vælge at sælge til en anden pris. For at kunne vurdere forretningen så godt som muligt, ønsker ledelsen, at modeller og skønsmæssige tillæg/fradrag tilsammen så godt som muligt afspejler de reelle udgifter. Hvis ledelsen fratages muligheden for at sælge til en anden pris end den, der alene er baseret på modeller og skøn, mener vi, at der kan være en fare for, at særligt tillæg og fradrag baseret på skøn og ekspertvurderinger kan blive udsat for et pres som følge af konkurrencesituationen. I stedet for at stå med de bedste skønsmæssige justeringer til de modelbaserede kostpriser, risikerer vi et tilbageskridt i retning af mindre gode, men mere konkurrencedygtige, skønsmæssige justeringer.

Yderligere vil vi specifikt nævne, at "muligheden" i §4 Stk. 4. fremstår uklar. Hvis der med solvenskravet menes solvenskravet for forsikringssselskabet, så mener vi, at man kommer til at benytte denne tilladelse løbende og derfor hele tiden skal underrette tilsynet herom. Hvis der med solvenskravet menes et solvenskrav for "den anden form for virksomhed" i forhold til "den ene form for virksomhed", der stiller basiskapitalgrundlag til rådighed, så mangler formuleringen klarhed, herunder en definition af et sådant solvenskrav.

I forhold til reglen i §3 stk. 1 om, at "overskuddet hidrørende fra livsforsikring må kun komme de livsforsikrede til gode på samme måde, som hvis forsikringssselskabet kun udøvede livsforsikringsvirksomhed", er det værd at erindre, at overholdelsen af dette er blevet mere entydigt og lettere at påse i dag, end ved indførelsen af SUL i Danmark i 1995, hvor der ikke var regler for forudgående anmeldelse af risikoforrentning til basiskapitalen. Den senere indførelse af disse regler via contributionsbekendtgørelsen har gjort de livsforsikredes overskudsandel forudbestemt for forsikringskontrakter omfattet af contributionsbekendtgørelsen. Den basiskapital, der herefter måtte blive anvendt i forhold til SUL, antages ikke at vedrøre de livsforsikrede. Det bør indgå i de overvejelser, Finanstilsynet må have om tilladelse til overførsel af basiskapitalelementer mellem de to typer virksomhed, jf. artikel 74, stk. 7, eller bekendtgørelsesudkastets § 6, stk. 2. En sådan overførsel må antages at være tilladt, når der er tale om overførsel af basiskapital, som er opbygget i overensstemmelse med de anmeldte regler.

AFSNIT 2: BETRAGTNINGER OM LEVEL PLAYING FIELD OG RIMELIGHED

Nedenfor belyses bekendtgørelsens konsekvenser for den aktuelle produkt- og markedssituation, som Den Danske Aktuarforening ser dem. Vi vil særligt fokusere på bekendtgørelsens konsekvenser for Level Playing Field i forhold til produkter omfattet af kravet om Rimelighed.

Rimelighed og profit

Rimelighed som et lovgivningsbestemt krav har forskellig status for forskellige typer af forsikring. I skadeforsikring gælder der ikke et egentligt lovgivningsbestemt krav om *rimelighed*. I livsforsikring generelt gælder et krav om *rimelighed* efter § 21 i lov om finansiel virksomhed. I livsforsikring kan en forsikring være omfattet af kontributionsbekendtgørelsens regler, medmindre der er indgået anden aftale. For forsikringsaftaler uden for kontributionsbekendtgørelsens regler gælder *rimelighed* efter § 21 i lov om finansiel virksomhed fortsat. Hvis den er omfattet af kontributionsbekendtgørelsens regler, gælder dette kriterium for *rimelighed* også, men derudover er det præciseret og rammesat, hvordan *rimelighed* skal forstås. Det drejer sig især om at undgå betydelige, systematiske omfordelinger.

Inden for kontributionsbekendtgørelsen kan betydelige, systematiske omfordelinger principielt ske – i strid med reglerne – uden om basiskapitalen ved krænkelser af det fordelingsmæssige kontributionsprincip eller igennem basiskapitalen ved krænkelser af det beregningsmæssige kontributionsprincip. Betydelig, systematisk omfordeling gennem krænkelser af det beregningsmæssige kontributionsprincip sker f.eks. hvis en overnormal profit i én kundegruppe (ikke at forstå som en kontributionsgruppe) finansierer et underskud i en anden kundegruppe. Men det er en vigtig præmis, at basiskapitalen kan disponere frit over kapital skabt gennem normal profit, der er opnået via en rimelig overskudfordeling. Herunder kan basiskapitalen prioriteres til at finansiere underskud i forskellige kundegrupper i forskelligt omfang. Rimelighed kan betragtes tilsvarende uden for de aftaler og områder, hvor kontributionsbekendtgørelsen gælder.

Tab af erhvervsevne (TAE) og Syge- og Ulykkesdækninger i Livsforsikring (SUL)

Tab af erhvervsevne (TAE) dækninger, tegnet i livsforsikringsselskaber er en del af selve livsforsikringen som komplementær forsikring under livsforsikringsklasse I c, hvor der typisk er tale om invaliderente. Fra 1995 har det været muligt for livsforsikringsselskaber at tegne TAE som skadeforsikring, dvs. under skadeforsikringsklasse 1 og 2. Når et selskab gør det, indgår forsikringsdækningerne i den såkaldte SUL-forretning (Syge- og Ulykkesdækninger i Livsforsikring). I SUL kan der også ligge andre dækninger, såsom Kritisk Sygdom, men TAE er ofte en dominerende del af SUL-forretningen. TAE-dækningen har haft forskellige navne afhængigt af udbyder og design, så som invaliderente, tab af erhvervsevne, tab af arbejdsevne, erhvervsudygtighedsforsikring, arbejdsudygtighedsforsikring. De tjener alle det samme formål, nemlig at kompensere forsikrede for et indkomsttab ved tabt erhvervsevne gennem en rente- eller sumydelse. TAE er den bredt accepterede terminologi i dag.

Selskaberne har sammensat salgspriser på forsikring og opsparing med (varierende) fokus på hele ordningens lønsomhed. Da der i den samlede ordning ligger livsforsikring i form af opsparingsprodukter, er det principielt ikke muligt systematisk at gå på kompromis med lønsomheden på grund af kravet om *rimelighed* i livsforsikring. Det gælder både, hvis TAE er solgt som livsforsikring, og hvis TAE er solgt som skadeforsikring. I begge tilfælde kan man dog give rabatter til udvalgte kundegrupper betalt af basiskapitalen, i det omfang de er finansieret af indtjent ikke-overnormal profit, jf. ovenfor.

Over de seneste år har der været en tendens til, at TAE-forsikringer har været solgt til under kostpris. Det har man kunnet læse i selskabernes SUL-resultater, der er vist særskilt i regnskabet. Bemærk, at selskaberne i dag opgør SUL-regnskabet, så omverden har indsigt i den tilstedeværende underpricing i forhold til kostpriser. For selskaber, der har solgt produktet som livsforsikring, er det mindre tydeligt, men man må forvente, at konkurrenceforholdene medvirker til, at kostpriserne fra selskaber, der sælger TAE som livsforsikring, er i samme størrelsesorden som kostpriserne fra selskaber, der sælger TAE som skadeforsikring. For selskaber, der sælger TAE som livsforsikring, gælder kravet om rimelighed også for TAE, men det er også her muligt at give rabatter finansieret af ikke-overnormal profit. Selvom der er anmeldelseskrav vedr. TAE i

livsforsikring, er oplysningsniveauet over for omverdenen imidlertid lavt eller ikkeeksisterende, fordi der ikke er krav til en særskilt visning af TAE-produktet i regnskabet.

I forlængelse af ovenstående har Den Danske Aktuarforening erfaret, at der hersker uklarhed om, hvorvidt der er et krav om anmeldelse af udlodninger fra basiskapitalen i Livsforsikring til finansiering af rabatter.

Level Playing Field

Med henvisning til Solvens II-lovgivning rettes nu fokus på *Level Playing Field* mellem to forskellige situationer: At skadeforsikring og livsforsikring sælges i en pakke til kunder fra ét samlende livsforsikrings-selskab versus, at skadeforsikring sælges separat fra et skadeforsikrings-selskab og livsforsikring sælges separat fra et livsforsikrings-selskab. Vi kalder dette *Level Playing Field i forhold til selskabskonstruktion*. *Level Playing Field i forhold til selskabskonstruktion* søges skabt ved at kræve, at forretningsmodellerne hver for sig skal være holdbare, jf. udkastet til bekendtgørelse. Det forstås sådan, at solvens- og risikoforhold for hvert forretningsområde er holdbart, udtrykt gennem at adskille minimumssolvenskrav er overholdt, og adskilte kapitalplaner er robuste hver for sig¹.

Effekten vil - alt andet lige - blive, at de selskaber, der har solgt TAE som skade, er nødt til at hæve priserne for at få en SUL-forretning, der isoleret set hviler i sig selv. Et opmærksomhedspunkt er imidlertid, at denne sikring af *Level Playing Field i forhold til selskabskonstruktion* kan siges at fjerne *Level Playing Field* i en anden dimension. Der gælder nemlig, at selskaber, der sælger TAE som livsforsikring, ikke er tvunget til at lave en tilsvarende prisstigning. Derved opstår der altså, hvad vi kan kalde mangel på *Level Playing Field i forhold til produktplacering*. Konklusionen er, at den *Level Playing Field i forhold til produktplacering*, der findes i dag, fjernes ved at indføre *Level Playing Field i forhold til selskabskonstruktion*.

Level Playing Field er et politisk og konkurrencemæssigt begreb og generelt ikke noget, Den Danske Aktuarforening har en udtrykt holdning til. Men vi mener, at det er vigtigt at være opmærksom på forholdene beskrevet ovenfor, og det er vigtig baggrundsviden, når vi nu vender tilbage til begreberne *rimelighed* og *profit*.

Rimelighed og profit genbesøgt

Eftersom selskaber, der allerede nu sælger TAE som livsforsikring, er underlagt rimelighedskravet på hele ordningen, må vi gå ud fra, at det generelle prisniveau på disse forsikringer er rimelig i den forstand, at der ikke sker systematiske omfordelinger mellem kundegrupper uden om basiskapitalen, eller der finansieres underskud på basis af en overnormal profit. Det kan være opnået ved, at produkterne sælges i en pakke til den enkelte kunde eller en homogen kundegruppe, hvor der er proportionalitet mellem den besparelse i forhold til kostpris, kunden har på dennes TAE-produkter, og profitten på den del af aftalen, der er tegnet som livsforsikring, og som generelt skal sikre lønsomhed. Derudover skal der være redegjort for, at profitten på den del af aftalen, der er tegnet som livsforsikring, og som generelt skal sikre lønsomhed, ikke er overnormal. Niveauet for priserne i dag kan således godt overholde kravene til rimelighed efter den fortolkning af rimelighed i Lov om finansiel virksomhed, som anlægges i dag.

Vi har grund til at tro, at Finanstilsynet deler vores analyse ovenfor. Det understreges af formuleringen i høringsbrevet "Når tilsvarende produkter udbydes under livsforsikringsreglerne, er de underlagt krav om, at hver enkelt kontrakt skal tegnes betryggende, dvs. forsigtigt så de i udgangspunktet forventes at give overskud, og at over- og underskud fordeles rimeligt." Analysen indeholder imidlertid hverken krav eller påstande om opfyldelse af "særskilt forvaltning", "særskilt holdbarhed af forretningsmodeller" eller "særskilt overholdelse af minimumskapitalkrav" blandt selskaber, der sælger TAE som livsforsikring. Tværtimod

¹ Det skal hertil bemærkes, at når syge- og ulykkesforsikringer tegnes i et skadeforsikrings-selskab, vil dette selskab kunne have andre skadeforsikringer, som de kan understøtte syge- og ulykkesforsikringerne med. Skadeforsikrings-selskaber har endda endnu bedre mulighed for dette end livsforsikrings-selskaber, da deres produkter ikke er underlagt krav om rimelighed.

mener vi, at lovgivningen rummer en række muligheder for at sælge særskilte dækninger til effektive priser, dvs. efter udlodning af bonus og rabatter, med systematiske underskud.

Analysen ovenfor har imidlertid to markante konsekvenser:

- a) Hvis Finanstilsynet, jf. ovenfor, er af den opfattelse, at selskaberne allerede i dag gør tilstrækkelig rede for, at den aktuelle prissætning er *rimelig*, har vi umiddelbart svært ved at se, hvordan tilsynet med prissætningen inden for livsforsikring kan skærpes. Det betyder, at den *Level Playing Field i forhold til produktplacering*, der fjernes ved bekendtgørelsen, kan være vanskelig at oprette med hjemmel i den aktuelle lovgivning. Det, synes vi, giver grund til omtanke og bekymring.
- b) Man kunne forestille sig, at selskaber, der tegner TAE som skadeforsikring i dag, vælger at tegne TAE som livsforsikring i stedet for. I det tilfælde kan man overveje, om man reelt har opnået noget med bekendtgørelsesændringen. Eller rettere, det har man: Man har opnået, at tab på TAE er mindre synlige for omverdenen, alene fordi der ikke er et særskilt regnskab for disse i de offentliggjorte regnskaber. Det, synes vi, også giver grund til omtanke og bekymring. Det tankevækkende er, at en konvertering fra skade til liv ikke har nogen reel effekt for kunderne, andet end lavere gennemsnitlighed. Anmeldesystemet og aktuarens rapport er vigtige kilder til at fastholde et vist niveau af gennemsnitlighed til bestyrelsen og Finanstilsynet, men ikke til kunderne.

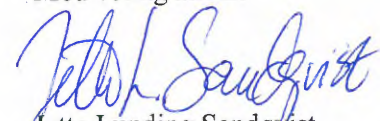
Vi mener derfor, at der er behov for en skærpelse af tilsynet med rimelighed, og at gennemsnitligheden til offentligheden øges for TAE i livsforsikring. Ellers er der risiko for, at kunderne bliver ringere stillet af en bekendtgørelsesændring, der har det modsatte formål.

KONTAKT OG DET VIDERE ARBEJDE

Som nævnt i indledningen deltager Den Danske Aktuarforening gerne med fagligt input og dialog med Finanstilsynet med henblik på at løse udestående udfordringer, herunder at sikre Level Playing Field på produkt siden. Det kan, som nævnt, ske ved at skærpe kravene til rimelighed inden for livsforsikring, herunder TAE tegnet som livsforsikring, både inden for og uden for kontribution, samt ved at stille krav om offentlighed omkring resultater mv.

Disse bemærkninger er forberedt af en tværgående arbejdsgruppe i Den Danske Aktuarforening, med deltagelse af foreningens Regnskabs- & Solvensudvalg og bestyrelsen. Gruppen af ansvarshavende aktuarer er desuden blevet hørt i processen. Hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål, eller der er forhold, I måtte ønske uddybet, er I velkommen til at kontakte Kristian Buchardt (buc@pfa.dk), formand for Den Danske Aktuarforenings Regnskabs- og Solvensudvalg.

Med venlig hilsen

Jette Lunding Sandqvist
Bestyrelsesformand
Den Danske Aktuarforening

From: 1 - ERST Høring <hoering@erst.dk>
Sent: 31 august 2021 10:52 (UTC +02)
To: Michelle Vinderslev Frese (FT) <MVF@ftnet.dk>
Subject: Erhvervsstyrelsens høringssvar vedr. bekendtgørelse om livsforsikringssekskabers syge- og ulykkesforsikringsvirksomhed(ERST Sagsnr: 2021 - 16279)

Kære modtager i Finanstilsynet

Erhvervsstyrelsen har modtaget høring vedr. bekendtgørelse om livsforsikringssekskabers syge- og ulykkesforsikringsvirksomhed.

Høringssvar vedrørende bekendtgørelse om livsforsikringssekskabers syge- og ulykkesforsikringsvirksomhed

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har modtaget bekendtgørelsesudkastet i høring.

OBR har følgende vurdering af udkastets administrative konsekvenser for erhvervslivet samt bemærkninger til Finanstilsynets vurdering af principperne for agil erhvervsrettet regulering.

Administrative konsekvenser

OBR har følgende bemærkninger om de administrative konsekvenser for erhvervslivet.

OBR vurderer, at bekendtgørelsesudkastet medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Principper for agil erhvervsrettet regulering

Finanstilsynet har vurderet, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for de konkrete ændringer i bekendtgørelsesudkastet. OBR har ingen yderligere bemærkninger hertil.

Kontaktperson vedrørende ovenstående bemærkninger:

Søren Wichmann Agerholm
Fuldmægtig
Tlf. direkte 35291938
E-post sorage@erst.dk

Med venlig hilsen

Katrine Kirkholm Tosti Nielsen

Studentemedhjælper

ERHVERVSSTYRELSEN
Bedre Regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 35291000

Direkte: +45 35291970
E-mail: KatKir@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVSMINISTERIET

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Læs mere om formål og lovgrundlag for databehandlingen på erhvervsstyrelsen.dk.

Hvis du sender følsomme oplysninger, opfordrer vi til, at du bruger din digitale postkasse på [Virk](#).

Finanstilsynet

Michelle Frese

Sendt e-mail til MVF@ftnet.dk

**Forsikring
& Pension**

Forsikring & Pensions bemærkninger til bekendtgørelse om livsforsikringsselskabers syge og ulykkesvirksomhed

Forsikring & Pension (F&P) takker for muligheden for at afgive hørings svar. Vi har indledningsvist en række overordnede kommentarer til udkastet, som vi uddyber i et efterfølgende mere teknisk afsnit.

F&P's medlems selskaber tilbyder tryghed til danskerne igennem liv- og skadesforsikring. Gennem deres pensionsordning har historisk mange danskere fået adgang til syge- og ulykkesforsikringer (SUL), der træder til, når ulykken er ude, eller sygdom rammer. Forsikrings- og pensions selskabernes SUL-produkter, som her er en integreret og sammenhængende del af kundernes pensionsordning, yder på den måde et væsentligt bidrag til den enkelte danskers tryghed og til det danske velfærdssamfund.

F&P ser det som afgørende, at modellen med at "bundle" pensionsopsparing og forsikrings ydelser fortsat kan eksistere. Det er helt centralt at være opmærksom på, at det, selskaberne formidler og kunderne efterspørger, i reglen er en samlet pensionsordning, som indeholder både opsparings- og forsikringselementer, herunder SUL. Det er således ikke enkeltstående produkter, der sælges, men den samlede løsning - den samlede pensionsordning. Kombinationen af kapitalforvaltning og forsikringsdækning i samme produkt - og ikke to adskilte produkter - kan give vigtige kundefordele i form af mulighed for ikke at skulle forholde sig til flere leverandører, helhedsrådgivning og mulighed for lavere administrationsomkostninger samtidigt med, at man understøtter de kollektive og solidariske elementer i pensionsordningen.

Som eksempel bør det fremhæves, at branchen over de senere år har oplevet et stigende træk på syge- og ulykkesforsikringer fra kunderne, som på den ene side har bidraget til et større underskud, men på den anden side givet sikkerhed og tryghed for kunderne og i samfundet. Sammen med "bundlingen" er ovenstående eksempel baseret på samfundskontrakten på pensionsområdet, som er succesfuld, og som ikke kun bygger på god og robust regulering, men også en bred overvågning fra samfundets øvrige interessenter - politikere, medier, virksomheder og arbejdsmarkedets parter. F&P byder konkurrence fra nye modeller velkommen, men det skal ske på lige vilkår.

01.09.2021

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Tom Vile Jensen
Underdirektør
Dir. 4191 9091
tvj@forsikringogpension.dk

Vores ref. TVJ
Sagsnr. GES-2015-00347
DokID 429591

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

Man skal være meget varsom med at detailregulere priser indenfor enkelte produktområder. F&P anerkender imidlertid, at der over årene er opbygget ubalancer mellem indtægterne på den ene side og skadesudgifter på den anden side i SUL-forretningen. F&P er forstående over for, at Finanstilsynet med bekendtgørelsen adresserer denne udfordring, idet vi har forståelse for, at Finanstilsynet ønsker at sikre økonomisk robusthed. Det er imidlertid vigtigt at præcisere udfordringens karakter; hvad er det konkret Finanstilsynet vil opnå med reguleringen – og risikoen for at "hælde babyen ud med badevandet" ved en for hårdhændet detailregulering af området. Den danske model beskytter de svage parter, og det er helt centralt, at ændringer i SUL-bekendtgørelsen ikke får uheldige følgevirkninger for grupper af de forsikrede.

Selvom der er betydelig ubalance for SUL-forretningen, er det "bundede" produkt meget robust. Den danske pensionssektor har således den 3. største kapitaloverdækning i Europa. Det er også derfor, at den danske pensionsmodel flere gange er blevet kåret til en af verdens bedste fx i Mercers sammenligninger af forskellige landes pensionssystemer. Det sker blandt andet på grund af, at den danske pensionsmodel er både robust, bæredygtig og har høj integritet. Dette bør Finanstilsynet have for øje, når det detailregulerer et område som SUL, hvor det centrale er det samlede "bundede" produkt, som er økonomisk bæredygtigt.

Finanstilsynet vil med den reviderede SUL-bekendtgørelse foretage en række markante regulatoriske ændringer, uden at vi endnu kender konsekvenserne for forsikringstagerne ved, at branchens muligheder for at tilbyde SUL-dækninger til danskerne reduceres.

Det er problematisk, at SUL-bekendtgørelsen fastslår, at det er Finanstilsynet og ikke oplagt selskabernes bestyrelser, der godkender metoderne til fordeling af fællesposter mellem forretningsområderne liv og SUL. Konsekvenserne af udkastet til ændringer i SUL-bekendtgørelsen er, at Finanstilsynet reelt sætter selskaberne og selskabernes bestyrelse under administration for så vidt angår et enkelt blandt flere produkter i forhold til bestyrelsens ansvar og rolle for forretningsmodellen i selskaberne. Det er meget problematisk og savner en grundig analyse af hjemmelsgrundlaget herfor. Det bør være selskaberne og bestyrelsernes rolle og ansvar at sikre, at den samlede forretning er holdbar, og i forhold til enkeltprodukter, hvordan balancen mellem indtægter og udgifter bør være, herunder hvordan indtægtssiden fremkommer gennem prisniveauer, investeringsafkast af SUL-præmier og/eller eventuelt egenkapitaltilskud. Og på samme måde hvordan udgiftssiden kan reduceres gennem investering i forebyggende og/eller reaktiveringsfremmende aktiviteter. En indskrænkning heri vil være meget væsentlig og indgribende på lang og kort sigt.

F&P opfordrer derfor kraftigt Finanstilsynet til at genoverveje dette meget indgribende element i udkastet til bekendtgørelse. Vi vil gerne i dialog med Finanstilsynet om, hvordan bestyrelsens ansvar for forretningsmodellen kan tydeliggøres – og styrkes også for at lempe de indberetningskrav, bekendtgørelsen foreslår.

Under alle omstændigheder har F&P den vurdering, at der er usikkerhed om Finanstilsynets hjemmel i Lov om finansiel virksomhed § 19, stk. 2 til at implementere artikel 74 i Solvens II-direktivet og de afledte initiativer. Det gælder særligt Finanstilsynets definerede ret til at godkende metoder til fordeling af fællesposter samt fratagelsen eller indskrænkelsen af bestyrelsernes ansvar og rolle overfor selskabernes forretningsmodel.

F&P bemærker også, at ingen andre brancher i den finansielle sektor er underlagt tilsvarende regulering af krav til overskud/underskud på enkeltprodukter/enkeltområder. Her bør Finanstilsynet erkende, at man er gået så langt som man overhovedet kan i forhold til at iføre branchen en spændetrøje, der kan hæmme konkurrencen mellem selskaberne til ugunst for forbrugerne.

Idet forslaget lægger op til en markant og indgribende ændring i nuværende markedsforhold, vil en implementering heraf i givet fald kræve, at der gives selskaberne den nødvendige tid, hvorfor vi opfordrer til, at ændringerne indføres med en passende overgangsordning for rapporteringen.

F&P har forståelse for intentionen med indberetninger fra selskaberne, der skal sikre Finanstilsynet indsigt i det økonomiske grundlag for forretningsområderne. F&P mener dog, at disse intentioner kan opfyldes på en markant mindre administrativ byrdefuld måde for selskaberne og dermed pensionsopsparerne, som i sidste ende ender med regningen. Dette uddybes i det følgende.

Overordnet set har F&P forståelse for intentionen i bekendtgørelsen, men vi finder det afgørende, at de utilsigtede konsekvenser for forbrugerne, velfærdssamfundet og konkurrencen, vi beskriver i dette høringssvar, afklares og adresseres af Finanstilsynet i det videre arbejde med bekendtgørelsen. I den proces vil F&P selvfølgelig gerne bidrage og står til rådighed for dialog.

1. Vigtigt at sikre lige og fair konkurrence

For det første er det for F&P centralt, at den ny bekendtgørelse sikrer lige og fair konkurrence mellem forskellige typer af udbydere. F&P byder konkurrence velkommen, men det skal ske på lige vilkår. Dette skal sikres i to dimensioner:

- Mellem selskaber, der udbyder produktet integreret i livforretningen hhv. som selvstændigt forretningsområde (SUL). Det er således vigtigt, at selskaberne ikke kan opnå en fordel ved at anvende det ene regelsæt fremfor det andet.
- Mellem danske selskaber og udenlandske konkurrenter, som hverken vil være underlagt den nye bekendtgørelse eller et dansk tilsyn

Vi er særligt bekymrede for punktet om udenlandsk konkurrence. Det skyldes, at det er uklart, hvorvidt udenlandske konkurrenter *reelt* bliver underlagt de samme krav i bekendtgørelsen, som danske selskaber gør, og om der bliver ført et *reelt* tilsyn hermed. I fravær heraf vil der opstå en skæv konkurrencesituation.

F&P vil derfor bede Finanstilsynet godtgøre, hvordan det vil sikre både en lige konkurrence og gennemsigtighed om, på hvilke vilkår udenlandske konkurrenter vil kunne tilbyde SUL-ydelser til danskerne. F&P vil konkret bede om, at Finanstilsynet oplyser:

- Hvorvidt og hvordan indgår de foreslåede danske regler i andre landes regulering og i fortolkningen af Solvens II-direktivet?
- Hvordan er udmøntningen af reguleringen i den konkrete tilsynspraksis i andre lande?

På basis af svarene på de to ovenstående spørgsmål: Hvilke muligheder har udenlandske udbydere for at tilbyde SUL-produkter i Danmark på andre vilkår end danske selskaber? Og hvad kan det potentielt få af konsekvenser for danske forbrugere?

2. Danske pensionsselskaber er særdeles robuste

For det andet er de danske forsikrings- og pensionsselskaber økonomisk meget robuste, når forretningsområderne betragtes under ét. Det er den *samlede holdbarhed*, der er vigtig, hvad angår risikoen for, at selskaberne kommer i økonomiske problemer og dermed evt. ikke kan leve op til deres forpligtelser over for kunderne.

Danske pensionsselskaber har en høj og robust solvensdækning, der overstiger lovkravet med over 2,5 gange. I sammenligning med andre lande er den danske branche særdeles robust, da vi er det land med den tredjehøjeste solvensdækning i EU.

Det er således vigtigt at fastslå, at danskernes pensionsopsparinger og forsikringsdækninger på ingen måde er truet, uanset at de nuværende ubalancer mellem indtægter og udgifter på SUL-forretningen ikke er hensigtsmæssige på længere sigt. Desuden skal det erindres, at SUL-aftaler typisk er begrænset til en kort årrække, som således kan ændres med kort varsel, hvis selskaberne trods ovenstående robusthed på et senere tidspunkt skulle blive solvensmæssigt truet.

3. Indberetningskrav bør følge et væsentligheds- og proportionalitetsprincip

For det tredje tager Finanstilsynet med den nye bekendtgørelse nogle meget skrappe værktøjer i brug i form af indberetnings- og godkendelseskrav. De fleste dokumenter findes i dag som interne rapporteringsdokumenter i selskabet. Vi opfordrer til, at Finanstilsynet begrænser sig til at kræve, at dokumenterne eksisterer, og at de kan rekvireres af tilsynet.

Vi opfordrer også til, at ændringerne i bekendtgørelsen fsva. indberetninger indføres med en passende overgangsordning.

Gennemføres de foreslåede rapporteringskrav, vil det medføre betydelige administrative omkostninger, der efter vores vurdering vil overstige de estimater, der er angivet i udkastet til bekendtgørelse. Dette bør Erhvervsstyrelsen revurdere i samarbejde med Finanstilsynet og suppleret med input fra de berørte selskaber. Vi mener også, at omkostningerne ikke er proportionale med formålene med kravene. I sidste ende betyder dette højere omkostninger for kunderne, der ikke kan begrundes med tilsvarende fordele.

4. Brug for klar definition af "holdbare forretningsmodeller"

F&P støtter som nævnt gennemsigtighed i branchens forhold, herunder hvad der hensigtsmæssigt kan bidrage til bedre at belyse de to forretningsområder, som Finanstilsynet med det nye bekendtgørelsesudkast sigter mod.

Finanstilsynet bedes uddybe, hvilken underretning der sigtes mod under § 4 om minimumskapitalkravet. Det ønskes uddybet, så selskaberne kan tilrettelægge og udføre indberetningerne nævnt ovenfor bedst muligt. De fleste selskaber vil have kapital ud over, hvad der skal til for at dække minimumskapitalkravet, dvs. at rigtig mange selskaber uden problemer vil skulle underrette Finanstilsynet om dette.

Det er uklart, hvad Finanstilsynet lægger i begrebet "holdbar forretningsmodel", hvilket vi meget gerne vil i dialog med tilsynet om. Dette og baggrunden herfor bør være helt tydeligt i forslaget, hvorfor Finanstilsynet opfordres til at præcisere

dette. Dette spiller sammen med ønsket om, at Finanstilsynet præciserer det konkrete formål med den skærpede regulering.

En supplerende kommentar er, at der alene i høringsbrevet er anført de centrale krav om særskilt forvaltning af de to forretningsområder; at der skal være en holdbar forretningsmodel; og de specifikke krav til en holdbar forretningsmodel. For at undgå en usikker og utilfredsstillende retstilstand bør disse centrale krav fremgå af bekendtgørelsen.

Yderligere savner vi en beskrivelse af den eventuelle tilsynsreaktion, hvis selskaberne ikke kan overholde kravene til holdbare forretningsmodeller.

F&P vil i det følgende uddybe en række af ovenstående emner. Derudover har F&P en række konkrete forslag til ændringer til bekendtgørelsen og til forhold, der bør afklares/præciseres nærmere.

Yderligere bemærkninger: Forslag til ændringer samt områder med behov for præcisering og afklaring

Behov for level playing field mellem selskaber, der udbyder forsikringsdækninger som hhv. livsforsikrings- og skadesforsikringsprodukt (SUL)

Finanstilsynets udspil vedrører alene forsikringsdækninger organiseret som SUL. Udspillet omfatter ikke forsikringsdækninger organiseret som livsforsikring. Det er vigtigt at sikre, at der er level playing field mellem de to forskellige måder at organisere den grundlæggende samme dækning på.

Det er således vigtigt, at selskaberne ikke kan opnå en konkurrencemæssig fordel ved at anvende det ene regelsæt fremfor det andet. Ressourcerne i selskaberne og hos Finanstilsynet bliver anvendt bedst og giver mest værdi, hvis der bliver fokuseret på dette og ved at lægge sig op ad den eksisterende rapportering.

Behov for level playing field mellem danske forsikrings- og pensionselskaber og udenlandske selskaber, der hverken er underlagt den nye bekendtgørelse eller dansk tilsyn

Pensionsbranchen i Danmark er stor tilhænger af konkurrence og høj effektivitet, men det skal være konkurrence på lige vilkår.

I udkastet til bekendtgørelsen er der ikke redegjort for mulige konsekvenser af de ændringer af den danske pensionsmodel, som kan blive konsekvensen af konkurrence fra forsikringsselskaber i andre EU/EØS-lande, der ikke er underlagt samme regulering.

Der er i dag en meget intensiv konkurrence blandt pensionselskaber i Danmark. Denne konkurrence er til gavn for kunderne. Udkastet til SUL-bekendtgørelse udgør en indgriben i dette for SUL-dækningerne. Hvis forsikringsselskaber fra andre EU/EØS-lande ikke er underlagt tilsvarende regulering, vil bekendtgørelsen dermed give de udenlandske selskaber en konkurrencefordel i forhold til de danske selskaber.

Forsikringsselskaber fra andre EU/EØS-lande, som ikke bliver underlagt tilsvarende krav om opdelinger, risikostyring, og om indberetninger til Finanstilsynet af opgørelser og dokumenter samt om indsendelse af kapitalberedskabsplaner, kan

tilbyde billigere SUL-forsikringer. De danske pensionselskaber har alene mulighed for at sætte priserne op eller forringe produktet. Produktforringelser vil få væsentlig betydning for samfundskontrakten, der skal understøtte trygheden hos kunder og borgere.

Forsikring & Pension

Vores ref. TVJ

Sagsnr. GES-2015-00347

DokID 429591

Udenlandske selskaber vil altså kunne få adgang til det danske marked og være underlagt tilsyn i andre EU-medlemslande. Finanstilsynet bør i den sammenhæng redegøre for sine vurderinger af, om udenlandske aktører som fx tech-virksomheder eller kapitalfonde vil kunne udbyde SUL-ydelser, og hvordan de vil blive omfattet af bekendtgørelsen og tilsyn.

Bedre proportionalitet, væsentlighed og fokus på indberetningsbyrden i indberetningskrav

De nye indberetningskrav er, jf. §6 i bekendtgørelsen:

- De interne særskilte opgørelser for hhv. liv og SUL, jf. nedenfor
- Særskilte kapitalplaner inkl. relevante stresstests
- Væsentlige forudsætninger/antagelser i kapitalplanerne
- Redegørelse, som sammenligner de forventede og realiserede resultater i de interne særskilte opgørelser
- Hvis der er væsentlige afvigelser mellem det forventede og realiserede resultat, skal selskabet redegøre for, hvilken betydning afvigelse har i forhold til driften af de to særskilte forretningsområder
- Engangsindberetning, der viser selskabernes initiale balancer og kapitalgrundlag for pension
- Engangsindberetning, der viser selskabernes initiale balancer og kapitalgrundlag for SUL-forretningen

Da der er tale om ret omfattende og byrdefulde krav, opfordrer F&P Finanstilsynet til at udforme kravene og implementering heraf ud fra et væsentligheds- og proportionalitetsprincip. Vi foreslår derfor, at der ud fra et proportionalitetshensyn kun stilles krav om, at dokumenterne forefindes internt i selskabet og kan rekvireres på forlangende af Finanstilsynet. Dette vil være med til at styrke bestyrelsens ansvar for forretningsmodellen.

F&P foreslår i forlængelse heraf følgende:

- Kravene skal kun gælde (i fuldt omfang), hvis selskabet har SUL-forretning af et vist omfang i forhold til det samlede forretningsomfang.
- Frister for rapportering bør ændres, så der sikres en korrekt governance om proces og tilstrækkelig kvalitet af de informationer, der følger med i indberetningerne. I den sammenhæng lægger Finanstilsynet op til, at indberetningerne i § 6 skal afleveres 5 uger efter årsskiftet. Der bør gælde de samme frister som ved årsrapporten. Hvis tilsynet anser ændringerne som en fuldt integreret og implementerende del af solvens II-direktivets artikel 74, bør indberetningsfristerne som minimum følge de gældende frister for solvensindberetninger, dvs. 14 uger efter årsskiftet
- Det bør som tidligere nævnt præciseres, at det er selskabets bestyrelse - og ikke Finanstilsynet - der godkender de indberetninger, der skal finde sted. Det virker unødvendigt at supplere med en godkendelsesproces, idet den løbende

indrapportering eller de ordinære hensyn bør være tilstrækkelig til at opnå den ønskede indsigt.

F&P kvitterer for, at det fremgår af høringsbrevet, at Finanstilsynet vil gå i dialog med branchen om de specifikke indberetningsskemaer.

Forsikring & Pension

Vores ref. TVJ

Sagsnr. GES-2015-00347

DokID 429591

Forskelsbehandling af forskellige typer af tier 1-kapital, herunder særlige bonushensættelser

F&P noterer og kvitterer for, at Finanstilsynet i høringsbrevet præciserer, at særlige bonushensættelser kan anvendes til dækning af minimumskapitalkravet for både livforsikringsvirksomhed og SUL-virksomheden under særskilt forvaltning. Dette anser vi som værende i overensstemmelse med Solvens II-Direktivets artikel 69 og Solvens II-Forordningens artikel 70.

F&P har også noteret fra tidligere dialog med Finanstilsynet, at de foreslåede ændringer ikke begrænser selskabernes nuværende adgang til at yde rabatter gennem brug af egenkapitalmidler.

Ikrafttrædelsestidspunkt og overgangsregler for rapportering er vigtige for at sikre en effektiv og god implementering

Bekendtgørelsen medfører i sin nuværende form en lang række nye og omfattende rapporteringer uden, at der er klarhed over betydningen af en række centrale begreber og rækkevidden heraf. For at sikre en fornuftig tidsramme til implementering beder F&P Finanstilsynet bekræfte, at der er påtænkt overgangsregler fra ikrafttrædelsestidspunktet og frem. Et forhold, der netop bør omfattes af overgangsregler, er særligt rapporteringen, der foreslås at træde i kraft fra 1. januar 2023, dvs. et år senere end ikrafttrædelsestidspunktet for bekendtgørelsen.

Finanstilsynet bedes også præcisere, at bestående kontrakter ikke omfattes af bekendtgørelsen. Der er ofte tale om etårige kontrakter, men der findes også kontrakter, hvor prisen er garanteret i en periode på fx tre år.

Branchen vil derfor gerne i dialog med Finanstilsynet om indretningen af overgangsreglerne, så overgangen til de nye regler sker så smidigt og effektivt som muligt for både branchen og tilsynet.

Med venlig hilsen

Tom Vile Jensen

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Att.: Fuldmægtig, cand.jur. Michelle Vinderslev Frese

Pr. e-mail: mvf@ftnet.dk

19. august 2021

Høring over bekendtgørelse om livsforsikringssselskabers syge- og ulykkesforsikringsvirksomhed

Kære Michelle

Tak for muligheden for at kommentere udkastet ([link](#)).

Vi har ikke bemærkninger i relation til revision og regnskab. Vi har dog et par redaktionelle betragtninger:

- I § 4, stk. 2 og stk. 4, anvendes benævnelsen "basiskapitalgrundlag". Det bør nok være benævnt "kapitalgrundlag".
- I § 4, stk. 3, anvendes benævnelsen "skadesforsikringsvirksomhed", mens der andre steder i bekendtgørelsen bruges benævnelsen "syge- og ulykkesforsikringsvirksomhed". Benævnelsen bør nok ensrettes.
- Der er 2 stk. "§ 8" i udkastet. Bestemmelsen om Ikrafttræden skal være § 9.

Straffebestemmelser

§ 8. Overtrædelse af § 3, § 4, stk. 1-4, § 5, stk. 1, § 5, stk. 2, § 5, stk. 4 og Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar ef

Ikrafttræden

§ 8. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2022.
Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1774 af 16. december 2015 om livsforsikringsse
ophæves.

Finanstilsynet, den XXXX

Lineer Ravn

På vegne af FSR – danske revisorer.

Med venlig hilsen

Thomas Krath Jørgensen
fagchef, statsaut. revisor

